सरस्वतीमिमां पुण्यां पुण्यैकशरणावृतां । यत्र स्नात्वा नरश्रेष्ठ धूतपाप्मा भविष्यसि ।
इह सारस्वतैर्यज्ञैरिष्टवन्तः सुरर्षयः । ऋषयश्चैव कौन्तेय तथा राजर्षयोऽपि च ।
वेदी प्रजापतेरेषा समन्तात् पञ्चयोजना । कुरोर्व्वै यज्ञशीलस्य चेत्रमेतन्महात्मनः । १०५३५
इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि तीर्थयात्रापर्व्वणि शुचावतरणगमने एकोनत्रिंशदधिकशततोऽध्यायः ॥ १२९ ॥
॥ लोमश उवाच ॥ इहमर्त्यास्तनूस्त्यक्त्वा स्वर्गं गच्छन्ति भारत । मर्त्तुकामा नरा राजन्निहायान्ति सहस्रशः ।
एवमाशोः प्रयुक्ता हि दक्षेण यजता पुरा । इह ये वै मरिष्यन्ति ते वै स्वर्गजिता नराः ।
एषा सरस्वती रम्या दिव्या चौघवती नदी । एतद्विनशनं नाम सरस्वत्या विशाम्पते ।
द्वारं निषादराष्ट्रस्य येषां दोषात् सरस्वती । प्रविष्टा पृथिवीं वीर मानिषादा हि मां विदुः ।
एष वै चमसोद्भेदो यत्र दृश्या सरस्वती । यत्रैनामभ्यवर्त्तन्त सर्व्वाः पुण्याः समुद्रगाः । १०५४०
एतत्सिन्धोर्म्महातीर्थं यत्रागस्त्यमरिन्दम । लोपामुद्रा समागम्य भर्त्तारमवृणीत वै ।
एतत् प्रकाशते तीर्थं प्रभासं भास्करद्युते । इन्द्रस्य दयितं पुण्यं पवित्रं पापनाशनं ।
एतद्विष्णुपदं नाम दृश्यते तीर्थमुत्तमं । एषा रम्या विपाशा च नदी परमपाविनी ।
अत्र वै पुत्रशोकेन वशिष्ठो भगवानृषिः । बद्धात्मानं निपतितो विपाशः पुनरुत्थितः ।
काश्मीरमण्डलञ्चैतत् सर्व्वपुण्यमरिन्दम । महर्षिभिश्चाध्युषितं पश्येदं भ्रातृभिः सह । १०५४५
यत्रोत्तराणां सर्व्वेषामृषीणां नाडुषस्य च । अग्नेश्चैवात्र संवादः काश्यपस्य च भारत ।
एतद्द्वारं महाराज मानसस्य प्रकाशते । वर्षमस्य गिरेर्म्मध्ये रामेण श्रीमता कृतं ।
एष वातिकखण्डो वै प्रख्यातः सत्यविक्रमः । नात्यवर्त्तत यद्द्वारं विदेहादुत्तरञ्च यः ।
इदमाश्चर्य्यमपरं देशेऽस्मिन् पुरुषर्षभ । क्षीणे युगे तु कौन्तेय शर्व्वस्य सह पार्षदैः ।
सहोमया च भवति दर्शनं कामरूपिणः । अस्मिन् सरसि सत्रैर्व्वै चैत्रे मासि पिनाकिनं । १०५५०
यजन्ते याजकाः सम्यक् परिवारशुभार्थिनः । अत्रोपस्पृश्य सरसि श्रद्दधानो जितेन्द्रियः ।
क्षीणपापः शुभान् लोकान् प्राप्नुते नात्र संशयः । एष उज्जानको नाम पावकिर्यत्र शान्तवान् ।
अरुन्धतीसहायश्च वशिष्ठो भगवानृषिः । ह्रदश्च कुशवानेष यत्र पद्मं कुशेशयं ।
आश्रमश्चैव रुक्मिण्या यत्राशाम्यदकोपना । समाधीनां समासस्तु पाण्डवेय श्रुतस्त्वया ।
तं द्रक्ष्यसि महाराज भृगुतुङ्गं महागिरिं । वितस्तां पश्य राजेन्द्र सर्व्वपापप्रमोचनीं । १०५५५
महर्षिभिश्चाध्युषितां शीततोयां सुनिर्म्मलां । जलाञ्चोपजलाञ्चैव यमुनामभितो नदीं ।
उशीनरो वै यत्रेष्ट्वा वासवादत्यरिच्यत । तां देवसमितिं तस्य वासवस्य विशाम्पते ।
अभ्यागच्छन्नृपवरं ज्ञातुमग्निश्च भारत । जिज्ञासमानौ वरदौ महात्मानमुशीनरं ।
इन्द्रः श्येनः कपोतोऽग्निर्भूत्वा यज्ञेऽभिजग्मतुः । ऊरुं राज्ञः समासाद्य कपोतः श्येनजाद्भयात् ।
शरणार्थी तदा राजन्निलिल्ये भयपीडितः । १०५६०
इतिश्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि तीर्थयात्रापर्व्वणि श्येनकपोतीये त्रिंशदधिकशततोऽध्यायः ॥ १३० ॥